

hjemler Kommuneafstemning, naar Talen er om Beværterbevillinger, men ikke, naar Talen er om Gæstgiveribevillinger. Her er et Hul, som bør fyldes. Der bør ikke være Adgang til Kommuneafstemning alene i Beværterbevillingssager, men ogsaa i Gæstgiveribevillingssager. Der er maaske nogle, som vil sige som saa med Hensyn til Gæstgiveribevillingsspørgsmaalet, at det er ikke et kommunalt Anliggende saaledes som Spørgsmaalet om Beværterbevilling, men ude paa Landet bliver man nødt til at betragte de to Ting paa samme Maade. Vi ved, at en Kro, som blot har Gæstgiveribevilling, har ikke Ret til at beværte alle, men vi ved ogsaa, at Grænserne her er meget vanskelige at trække, og vi ved, at det gaar somme Tider, som det kan. Holdes der større Møder i Kroen eller Gæstgiveriet, saa er det ikke saa let for Kroholderen at sondre mellem, hvem der er rejsende, og hvem der ikke er det, og som Regel vil alle blive betragtet som rejsende. Skal der for Eksempel holdes Marked i en By i Nærheden af en Kro, er det samme Tilfældet; saa kan alle, som kommer til Stede, blive betragtet som rejsende og blive beværtet. Jeg vilde derfor have hilst Lovforslaget med større Glæde, hvis der var medtaget en Bestemmelse om, at det ogsaa skulde være den almindelige kommunale Vælgerbefolknings Sag at afgøre, hvorvidt der skal gives Gæstgiverier Bevilling til Udskænkning af Spiritus. Det er særlig en Mangel ved Loven, naar det bliver lagt i den almindelige Vælgerbefolknings Haand, hvorvidt man vil have Forbudet mod Udskænkning af stærke Drikke i et bestemt Tidsrum udvidet til at gælde for Søn- og Helligdage hele Dagen igennem. Jeg vil da henstille til det Udvalg, som muligvis bliver nedsat, at tage det Spørgsmaal under overordentlig velvillig Overvejelse, om der ikke kunde gøres en Tilføjelse i denne Retning til § 19, der blot siger følgende: „Ret til paa Landet at drive Gæstgiveri meddeles ved Bevilling af Amsraadet efter forud afgiven Erklæring af Sogneraadet. I Tilfælde af Uenighed mellem de tvende Raad afgøres Sagen af Indenrigsministeren“. Jeg vilde her gerne have gjort den Tilføjelse, at Sogneraadets Flertal eller 25 pCt. af Kommunens Vælgerbefolkning — i Overensstemmelse med, hvad der bestemmes paa forskellige andre Omraader i Lovforslaget — skal have Ret til at forlange afgjort ved Kommuneafstemning, hvorvidt den i § 29 omhandlede udvidede Lukketid skal indføres.

Leerbeck: Der er ikke Tvivl om, at der med Hensyn til det foreliggende Lovforslag gør sig ret afvigende Meninger gældende ikke alene i det høje Folketing, men ogsaa her i Tinget, afvigende Meninger, som der heller ikke lægges Skjul paa indenfor de forskellige Partier. Hvis Beværterloven var affattet som en ren Næringslov, vilde Rigsdagen sikkert ret hurtigt opnaa Enighed om den. Naar en saadan Enighed ikke er opnaaet, maa det efter min Mening bero paa, at der er kommet noget ind i denne Lov, som støder en Del af Rigsdagens Medlemmer. Beværterloven bør være en Næringslov med Foranstaltninger til Opretholdelse af Sømmelighed, Orden og Hygiejne. Men det Beværterlovsforslag, der er vedtaget i Folketinget, indeholder Foranstaltninger, som — jeg kan ikke se andet — foregriber vor Stilling til Forbudsspørgsmaalet, som aldeles ikke er afgjort. Her er det, at Uvillien mod det foreliggende Lovforslag har sin Rod, og det forekommer mig, at denne Uvillie er fuldt ud berettiget, da den Kommission, der er nedsat med den Opgave at undersøge Virkningen af Forbud i andre Lande og fremkomme med Forslag om, hvorledes man paa dette Omraade bør forholde sig her i Danmark, endnu ikke har afgivet Betænkning.

Lovforslaget er jo nøje gennemgaaet saavel i Folketinget som af de ærede Ordførere her i Tinget. Jeg kan i det væsentlige slutte mig til den Kritik, som er fremkommet, særlig med Hensyn til den Form, hvori Kommuneafstemningerne foreslaas. Jeg slutter mig til Kommuneafstemninger i særlig vigtige Sager, men nu kan man godt tænke sig, at der sættes Kommuneafstemninger i Scene, hver Gang der skal gives en Beværterbevilling; i saadanne Tilfælde vil altsaa et Mindretal kunne modsætte sig en Kommunalraadsbeslutning for at faa Beslutningen forkastet. Denne Lov vil efter min Mening give Anledning til en ny Politik, en Politik, som jeg vil kalde Forbudspolitik, med et Utal af Adresser, Snadren i Folks private Sager, noget, der ikke kan siges at være til Gavn for Udviklingen af vort politiske Liv. Jeg maa give den ærede Ordfører for Venstre (Ejsing) Ret i, at skal vi have Kommuneafstemninger, saa maa de være af den Art, at de giver et virkeligt Udtryk for, hvad Kommunen mener i det paagældende Tilfælde.

Under Sagens Behandling er det blevet tilraadet ikke at lægge Hindringer i Vejen for denne Lovs Gennemførelse for